к. 42, 5/XVIII
Инв. V 1203

# Съгласие и несъгласие

(по сръбски)

Било е то съ всичкитѣ народи по свѣта пакъ става и ще става и съ насъ. ~~Отъ какъ е започнало явното по~~.

"Отъ какъ е започнало явното политическо движение въ пробуденията народенъ животъ отъ сегашний вѣкъ както у другитѣ тъй и у нашьтъ народъ непрестанно се е изважда на лице, като девиза за младото поколѣние, всякога почти се е проповѣдва, като цѣло купна сума на досегашната ни история, съгласие, съгласие и пакъ съгласие. Като започнешъ отъ малкитѣ селски събори ~~...~~ та до най свѣтлитѣ палати и въ народнитѣ събрания все съгласие се проповѣдва и за съгласие се говори, а всички кьошета и въ пъкълътъ гонятъ несъгласието.

Съ несъгласието, и това често се повтаря, и само съ несъгласието българитѣ сѫ пропаднали, изгубили ся царството си, и ся подпаднали роби подъ турчина; съ това несъгласие тѣ и сега ся слаби, немощни, раструрени. Лошото положение на работитѣ у насъ, злочестината която ни плаши и притиска, всичко това се обяснява само съ несъгласието. "Само съгласието спасява народитѣ" такъвъ е книжевната пословица на новия вѣкъ. "Съгласявте се" провикватъ се родолюбивитѣ българи и българолюбцитѣ чужденци, и тогазъ не ще има такъвъ нѣщо което да искаже и да го не постигне.

Когато да умира единъ владѣтель въ старо време, той заповѣдалъ да му доведатъ предъ него синоветѣ му, съ които бащата искалъ да се опрости предъ смъртьта си. По негова заповѣдь донесли предъ тѣхъ единъ снопъ прѫтье, и той имъ заповѣдалъ да ги вземать цѣлия снопътъ и да ги пречупятъ. Всички наедно тѣ се мѫчили и не можаха да направятъ нищо на снопътъ така цѣло. А когато имъ казалъ бащата имъ да вземать тѣзи прѫтье и то единъ по единъ да ги пречупятъ — завчасъ тѣ ги изпочупили. На този примѣръ задачата тъкъ е да покаже ползата отъ съгласието, и щетата и пагубата що иде отъ несъгласието.

Но тъй като е явно това що иска да покаже тозъ примѣръ, и до сега та и сега пакъ гледашь че нищо нѣма по-твърдъ, малко отъ съгласие. Едвамъ ли има друго нѣщо за което толкозъ да се е проповѣдвано; едвамъ ли има казания и проповѣди тъй усердно казвани и проповѣдвани, и тъй радо и своински слушани, и тъй малко слѣдувани.

ГРАДСКИ